

en saadan skønsmæssig Købesum, det vil blive vanskeligt for dem at finde et saadant Grundlag for Ansættelsen, at den ansatte Sum staaar i et retfærdigt Forhold baade til den almindelige Jordvurdering og til de Købesummer, som andre Husmænd maa give for tilsvarende Stykker Jord i det frie Marked. Jeg vil derfor meget anbefale, at man stryger 2det Stykke i § 2 i Domæneloven og indfører i Sønderjylland de selv samme Regler, som er gældende paa dette Omraade heroppe, saaledes at man udstykker Jorden i offentligt Eje efter Loven af 4. Oktober 1919 og giver Sønderjyderne samme Adgang til at købe Jord i det frie Marked og herpaa oprette Brug efter Loven af 22. Juni 1917. Saa er der ydet Ret og Skel til begge Sider, og saa har man samme Regler Syd som Nord for den gamle Grænse. At gennemføre 2det Stykke i § 2 er at vedtage for Sønderjylland en Særbestemmelse, som ikke gælder heroppe i det gamle Land, og dette finder jeg er forkert.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Refshauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Refshauge: Naar det ærede Medlem Hr. Pinholt siger, at man er undergivet de samme Indskrænkninger efter Loven af 4. Oktober 1919 som efter Loven af 22. Juni 1917, vil jeg blot spørge, hvad det ærede Medlem har at sige om dette, at de, der faar et Brug efter Loven af 4. Oktober 1919, er undergivet Vurderingsraadets Afgørelse, og at der desuden paa disse Ejendomme hefter en Forkøbsret for Staten.

Til det ærede Medlem Hr. Bording vil jeg sige, at det er rigtigt, at Barnet bliver nævnt ved dets rette Navn, og jeg er det ærede Medlem taknemmelig for, at han har gjort det, idet han sagde, at det var offentligt Fæste. Det er netop det, der betegner Barnets Væsen. — Dernæst vil jeg bemærke, at jeg har ikke advaret mod Loven af 4. Oktober 1919, som det ærede Medlem sagde, ikke i fjerneste Maade. Jeg har mere end een Gang sagt, at man kan ikke gøre nogen lykkelig mod hans Villie, og hvis nogen nu mener, at man kan blive lykkelig under denne Lov, hvorfor skal det saa ikke være dem tilladt at benytte den? Jeg advarede altsaa aldeles ikke mod denne Lov. De, der har Lyst til at bruge den, skal have Lov dertil. Det er ikke andet jeg ønsker.

Brorsen: Da der af et Par Medlemmer er rettet direkte Bemærkninger til mine tidligere Udtalelser, vil jeg gerne have

Lov til endnu at fremsætte en meget kort Betragtning og give et kort Gensvar paa det. Til Begrundelse for den Bestemmelse i Lovforslaget, at Domænejorden i Sønderjylland skal kunne udstykkes dels efter Loven af 4. Oktober 1919, dels efter den gamle Husmandslov; har man anført, saaledes som allerede fremhævet af det ærede Medlem Hr. Refshauge, at der i de sønderjydske Landsdele er uforholdsmæssig megen Domænejord. Dette har jeg taget op til Undersøgelse; det var for Resten hurtigt gjort, det ærede Medlem har nemlig selv udtalt, at han mente, der i alt kunde oprettes 600 Husmandsbrug dernede. Men dette er i Virkeligheden ikke noget imponerende Tal. Jeg kan oplyse, at man rundt regnet kan sige, at der i Aaret 1922 efter Loven af 4. Oktober 1919 blev oprettet ca. 800 Husmandsbrug, hvilket i Gennemsnit vil sige 40—50 i hvert Amt, og det vil for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende, naar man regner med to normale Amter i Stedet for de 4 smaa, der er, sige, at man der skal have ca. 80 af den Slags Husmandsbrug om Aaret. Nu vil det ærede Medlem hurtigt kunne regne ud, at for saa vidt der skal oprettes ca. 80 Brug efter den nævnte Lov, vil der kun være Jord fra Domænegårdene til 7 à 8 Aar, og saa vidt mig bekendt vil der gaa en lang Aarrække, maaske baade 10 og 15 Aar, inden den Jord efterhaanden kommer frem fra Domænegårdene, som kan udstykkes til mindre, selvstændige Landbrug. Jeg synes derfor ikke, at det Tal: 600 Husmandsbrug, som det ærede Medlem selv opererer med, er imponerende, og jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at det bliver der omkring, naar det drejer sig om 6—7 000 Tdr. Land til Udstykning.

Det ærede Medlem Hr. Refshauge beklagede noget, at jeg havde fremsat den Udtalelse, at vi skulde være Forsyn for de unge. Jeg skal hertil sige, at det har jeg ikke udtalt, nej, jeg har sagt: vi skal bestemme, efter hvilke Regler vi vil have Statens Jord udstykket, det skal vi ikke overlade til de unge, det skal vi træffe Beslutning om her. Og jeg er meget imod at lade den Aktivmasse, som vi efterhaanden har af Jord fra Len og Stamhuse, Præstegaarde o. s. v., komme ud i Besiddelse efter andre Regler end dem, der findes i Loven af 4. Oktober 1919. Efter min Mening vilde det være ganske udmærket — stik imod hvad det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte —, om vi efterhaanden i Jordfonden kunde faa opsamlet saa mange Midler, at hvad der hvert Aar skulde anvendes til Udstyk-